

РЕШЕНИЕ

№ 4640

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12429** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по е по реда на чл. 203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1 ал. 1 във връзка с ал. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Производството по делото е образувано по подадена от Е. П. С., ЕГН [ЕГН] искова молба срещу Национална агенция по приходите, с която ищецът моли за осъждане на ответника да му заплати сумата от общо 638 006,47 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца вреди в следствие на незаконосъобразни действия по принудително изпълнение на публичен изпълнител при ТД на НАП - С., както следва: -за причинени имуществени вреди от незаконосъобразни действия на публичен изпълнител при ТД на НАП, С. по извършване на публична продажба на недвижими имоти – апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица] по изпълнително дело № 22060003844/2006 г., отменена по съдебен ред, сумата в размер на 255 861,61 лева, получена от разликата в цената, на която са продадени на таен търг недвижимите имоти и действителната пазарна цена към датата на предявяване на иска – 14.12.2021 г., ведно със законната лихва считано от предявяване на иска до окончателното плащане на сумата;

-за причинени имуществени вреди от незаконосъобразни действия на публичен изпълнител при ТД на НАП по извършване на публичната продажба на недвижими имоти – апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], отменена по съдебен ред, представляваща пропуснати ползи в размер на 42 000 евро, равняващи се на 82 144,86 лева, изчислена на база месечен наем на недвижимите

имоти за периода от 27.07.2019 г. до 27.10.2021 г. , ведно със законната лихва за периода от предявяване на иска – 14.12.2021 г. до окончателното плащане на сумата, както и

-за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия на публичен изпълнител при ТД на НАП, С. по извършване на публична продажба на недвижими имоти – апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица] и апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, и двете по изпълнително дело № 22060003844/2006 г., изразяващи се в преживян стрес, влошаване на здравословното му състояние, социална изолация, загуба на съня, срам от родителите му от продажбата на техния апартамент, чувство на вина за смъртта на баща му, търпени в периода от 26.06.2019 г. до подаване на исковата молба, в размер на 300 000 лева, ведно със законната лихва за периода от предявяване на иска – 14.12.2021 г. до окончателното плащане.

С исковата молба се моли съдът да признае за незаконосъобразно възлагането на недвижими имоти, извършено от публичен изпълнител П. К. при ТД на НАП, С. с постановление за възлагане № С190022-091-0000520/11.07.2019 г., както и въвода във владение на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], както и да се признае за незаконосъобразна извършената по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С. на 26.06.2016 г. продажба на имот, собственост на родителите на ищеца – апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, възлагането на имота и въвода във владение на същия.

В исковата молба, както и в уточнителната такава, са изложени подробни съображения за основателността ѝ и моли за уважаването ѝ и осъждане на ответника. Сочи, че Разпореждане от 4.6.2019 г., издадено от публичен изпълнител по искане за отписване на вземания поради погасяването им по давност по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., с което е отказано отписването е отменено с влязло в сила решение на съда. Независимо от това публичния изпълнител отказал да се съобрази със съда и отказал с изричен отказ от 23.1.2020 г. Този отказ, обективизиран в писмо е отменен с Решение от 3.2.2021 г. на директора на ТД на НАП – С., довело до отписване на задълженията по ЗДДФЛ № 2010Н235/14.4.2007 г., което станало с Разпореждане от 3.8.2021 г. Едновременно с отказа, публичния изпълнител е насрочил публичен търг с тайно наддаване на жилището на ищеца, находящо се в [населено място], [улица], представляващо апартамент № 4, заедно с гараж № 3. Действието по принудително изпълнение е оспорено от ищеца, като директора на ТД на НАП – С. отхвърлил жалбата. След съдебно оспорване, съдът с Решение № 5881/11.10.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. на АССГ е отменил действията на публичния изпълнител. Междувременно до произнасяне на съда имотите са продадени на търга, като е извършен и въвод във владение. На 04.06.2019 г. публичния изпълнител е насрочил и публична продажба на другия имот – апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, собственост на родителите на ищеца. Имотът е продаден на търга, извършен е въвод във владение. Принудителното изпълнение е извършено за погасяване на публични вземания по декларация по ЗДДФЛ № 2010Н235/14.4.2007 г., които към датата на търга са погасени по давност. Единствено тайният търг и продажбата на апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, не е отменен по съдебен ред, но същият е незаконосъобразен, тъй като е извършен по изпълнителното дело за събиране на вземания, за които е преклудирана възможността на НАП да ги събере по реда на

принудителното изпълнение. В резултат на посоченото ищецът е претърпял редица имуществени и неимуществени вреди. Относно имуществените вреди от продажбата на неговите имоти посочва, че след търга сумата му е преведена с акт за прихващане, но същата е на по-ниска стойност от реалната пазарна цена. За периода от извършения въвод до предявяване на исковата молба е претърпял вреда, която се изразява в невъзможност да ползва имота си, т.е. налице са пропуснати ползи, изчислени като следно месечен наем за имота. Неимуществените вреди твърди да е претърпял от продажбата на имота на родителите си за погасяване на негови задължения, погасени по давност.

В съдебно заседание, се представлява от адв. В. К., която поддържа исковата молба и моли за осъждане на ответника да осъди ответника да заплати на ищеца претендираната сума, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди. Претендира присъждане на разноски.

Допълнителни съображения за основателност на иска излага в представени писмени бележки.

Ответникът по иска - Национална агенция по приходите, чрез процесуалния си представител юрк. Н. Н. е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковата претенция за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди като неоснователна и недоказана. Прави възражение за изтичане на погасителна давност на претендираната главница и лихви.

Направено е възражение за недопустимост на претенциите за признаване за незаконосъобразно на възлагането на недвижими имоти, извършено от публичен изпълнител П. К. при ТД на НАП по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП С. с постановление за възлагане № С.190022-091-0000520/11.07.2019 г., както и на въвода във владение на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], както и да се признае за незаконосъобразна извършената по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП, С. на 26.6.2016 г. продажба на имот, собственост на родителите на ищеца - апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет.2, възлагането на имота и въвода във владение на същия. В тази част моли исковата молба да бъде оставена без разглеждане като недопустима, а в останалата да бъде отхвърлена исковата претенция.

Посочва, че по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП – С. е наложена възбрана на апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет.2, /след замяна по искане на жалбоподателя/ и върху апартамент № 4 и гараж № 3, на [улица]. Изготвена е контролна оценка на имотите, която е увеличена от съда след оспорване на жалбоподателя. Родителите на жалбоподателя са подали искова молба пред СГС по чл. 267, ал.2, вр. чл. 269 ДОПК, в качеството си на лица със самостоятелни права. Образувано е гражданско дело, а изпълнителното е спряно до приключване на гражданското дело. Производството пред СГС е прекратено като недопустимо, след което изпълнителното дело е възобновено. Така са насрочени търгове за проданта на двата имота с първоначална цена определената контролна оценка. Проданта е проведена, имотите са продадени, като междувременно сумите са погасени по давност, което е констатирано от съда с влезли в сила решения. В следствие с акт за прихващане или възстановяване на ищеца е възстановена сума в общ размер от 551 319,62 лв., която представлява главницата събрана от проданта и лихвите. Излага съображения за неправилност на влезли в сила съдебни решения.

Излага съображения за неоснователност и недоказаност на исковата претенция, като счита че не са налице първата и втората предпоставки за уважаване на исковата претенция. Посочва, че не са оспорени актовете по възлагане и въвод във владение, поради което и същите не са отменени. Твърди, че към момента на приключване на проданта – 11.7.2019 г. не е налице съдебно решение, обективизиращо отмяна на акт или действия на публичен изпълнител. Освен това намира, че не е налице реално претърпяна вреда. Също така счита, че претърпяната вреда за имуществени вреди не следва да се определя като разликата между продажната цена на имота и пазарната му стойност към датата на подаване на исковата молба. Излага възражения и относно липсата на причинна връзка между отменения акт и настъпилите вреди. Моли за отхвърляне на иска. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Н. Н., която оспорва иска и поддържа депозирания отговор и направените с него възражения.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Представител на СГП излага становище за недоказаност на исковите претенции по размер.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За принудително събиране на публични задължения на ищеца Е. П. С., срещу него е образувано изпълнително дело № 3844/2006 г. по описа на публичен изпълнител П. К. при ТД на НАП - С..

С Постановление № 350/27.06.2012 г., публичният изпълнител е наложил възбрана върху апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], собственост на ищеца. В. е наложена за обезпечаване на изискуемо вземане в размер на 617 181,42 лв., в т.ч. главница в размер на 379 775,90 лв. и лихва към 27.06.2012 г. в размер на 237 405,52 лв., установено задължение за данък върху доходите на физически лица по Декларация №[ЕИК]/5.5.2010 г., Декларация № 2210И0017149/30.4.2009 г., Декларация № 2210И546/25.4.2008 г., Декларация № 2210Н235/ 14.4.2007 г., Декларация № 2210Ф901/14.4.2006 г. и ДОО, здравно осигуряване, УПФ по Декларации № 220020916296450/5.5.2010 г., Декларация № 220021001418656/ 31.3.2011 г. и Декларация № 220021202279407/19.4.2012 г.

В протокол за опис е определена временна оценка в размер на 260 000 лева. С Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. № 3844/2006/00046/08.07.2014 г. е определена окончателна оценка на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица] в размер на 268 000 лв.

Със Заповед № ЗЦУ-1527/10.12.2015 г. на зам. – изпълнителния директор на НАП е възложена контролна оценка по реда на чл. 236 ДОПК (отм.), на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица].

След подадена жалба срещу определената контролна оценка, с Решение № 3567 от 26.05.2017 г. по адм. дело № 4222/2016 г. по описа на АССГ. Същата е увеличена на 327 900 лева, за апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица].

На 04.06.2019 г. със съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С 190022-111-0001707/4.6.2019 г., публичен изпълнител при ТД на НАП - С. П. К.,

съобщава, че по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП С. ще се проведе търг с тайно наддаване на 4.7.2019 г. от 11,30 часа за апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], собственост на ищеца Е. П. С.. Определената начална тръжна цена 245 925 лв.

Провеждането на търг с тайно наддаване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], обективизирано в съобщението за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С 190022-111-0001707/04.06.2019 г., след оспорване пред АССГ, е отменено с Решение № 5881/11.10.2019 г., допълнено с решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. по описа на АССГ.

Търгът е приключил с обявяване на купувач П. С. Г., с предложена цена 377 000 лв., за което е съставен протокол за провеждане на таен търг от 4.7.2019 г.

С Постановление за възлагане изх. № С190022-091-0000520/11.7.2019 г., имотите са възложени на обявения купувач за предложената от него цена. Купувачът е въведен във владение на 24.7.2019 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 483/17.08.2012 г. на публичен изпълнител П. К. при ТД на НАП - С. е наложена възбрана върху апартамент № 6, находящ се в [населено място], район Т., [улица], вх. А, ет. 2, собственост на ищеца към датата на налагане на възбраната, по силата на договор за дарение. С решение от 4.3.2015 г., постановено по гр. дело № 7338/2014 г. по описа на Софийски градски съд, дарението на посочения имот е отменено. Решението е влязло в сила на 14.4.2015 г.

Със Заповед № ЗЦУ-1527/10.12.2015 г. на зам. – изпълнителния директор на НАП е възложена контролна оценка по реда на чл. 236 ДОПК (отм.), на апартамент № 6, район Т., [улица], вх. А, ет. 2.

След подадена жалба срещу определената контролна оценка, с Решение № 3567 от 26.05.2017 г. по адм. дело № 4222/2016 г. по описа на АССГ, контролната оценка е увеличена на 166 800 лева, за апартамент № 6, район Т., [улица], вх. А, ет. 2.

Със съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С 190022-111-0001706/04.06.2019 г., публичен изпълнител при ТД на НАП - С. П. К. съобщава, че по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С. ще се проведе търг с тайно наддаване на 26.06.2019 г. от 14,30 часа за апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица]. Определената начална тръжна цена е 166 800 лв.

На 26.06.2019 г. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С. е проведен търг с тайно наддаване за апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2. За купувач е обявен Х. Е. Ц. за предложената от него цена в размер на 167 777,00 лева. За проведения търг е съставен протокол за провеждане на таен търг от 26.6.2019 г.

Имотът е възложен на лицето, обявено за купувач с постановление за възлагане и е извършен въвод във владение на купувача, на 16.07.2019 г. Апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2 към датата на извършване на продажбата е бил собственост на П. и Л. С., родители на ищеца, поради отмененото дарение, както се посочи по-горе.

Извършените на 26.6.2019 г. и на 4.7.2019 г. действия по принудително изпълнение, а именно продажба чрез търг с тайно наддаване на имота, собственост на родителите на ищеца, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ап. 6, и на имотите, собственост на ищеца, а именно апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в

[населено място], [улица], са предприети за принудително събиране на публични вземания за данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г.

С искане вх. № С190022-000-0267994 от 31.5.2019 г. на основание чл. 173 ал. 3 от ДОПК, ищецът е поискал от публичен изпълнител П. К. прекратяване на изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., вдигане на наложените по изпълнителното дело обезпечителни мерки и отписване на публичните задължения, поради погасяване по давност на основание чл. 171 ал. 2 от ДОПК на вземанията за данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г.

С разпореждане изх. № С190022-137-0005288/4.6.2019 г., публичният изпълнител е разпоредил, че не прекратява поради изтекла погасителна давност, събирането на вземанията за данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г.

Разпореждането е обжалвано от ищеца по административен ред. С решение № ПИ-228/19.6.2019 г., и.д. директора на ТД на НАП е отхвърлил жалбата на ищеца.

Решението на и.д. директора на ТД на НАП - С. е отменено с Решение № 7148/21.11.2019 г., поправено с Решение № 299 от 14.01.2020 г. по адм. дело 7752/2019 г. по описа на АССГ, в които е установено, че считано от 29.5.2019 г. е преклудирана възможността на държавата да събере вземанията по данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/ 14.4.2007 г. поради изтичане на срока по чл. 171 ал. 2 от ДОПК. Решението е влязло в сила.

ТД на НАП - С. е депозирала искова молба до АССГ, с която моли да се обяви нищожността на Решение № 299/14.1.2020 г., постановено по адм. дело № 7752/2019 г. по описа на АССГ. С последното на основание чл. 175 ал.2 от АПК е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 7148 от 21.11.2019 г. по адм. дело № 7752 по описа на АССГ за 2019 г. С Решение № 6023/3.11.2020 г., постановено по адм. дело № 1530/2020 г. по описа на АССГ, исквата молба е отхвърлена. Решението на АССГ е влязло в сила.

С писмо изх. № С200022-178-0002113/23.1.2020 г. публичният изпълнител е информирал ищеца, че с разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение № С190022-035-0280980/31.7.2019 г., са отпаднали част от задълженията на Е. П. С. в размер на 282 625,95 лв. по изп. дело № 3844/2006 г.

С разпореждане за отписване на публичните задължения от 3.8.2021 г., същите са отписани като погасени по давност.

С Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221720010035-004-001/4.8.2021 г., на длъжника Е. П. С. са възстановени всички суми, събрани от действията по принудително изпълнение върху недвижимите имоти, след приспадане на платената сума за погасяване на вземанията на ипотекарния кредитор [фирма], в размер на 86 662,60 лв., съгласно Разпореждане за разпределение № С190022-152-0000188/ 15.7.2019 г. Размерът на възстановената сума възлиза в размер на 455 014,00 лева, ведно със законна лихва върху главницата в размер на 96 411,21 лв. за периода от 27.6.2019 г. до 4.8.2021 г.

По делото се представиха медицински документи, от които се установява, че два месеца преди датата на прегледа /29.8.2019 г./ П. С. П. /баща на ищеца/

преживял натравяне с въглероден двуокис. От тогава има проблеми с равновесието, промяна на настроението, нарушения в паметта за близки събития, губи координация, нарушение на съня, депресиран е, отслабване на долни крайници. Дадената терапия е останала без особен ефект.

По делото беше допусната и приета съдебно-оценителна експертиза, с основно и допълнително заключение, от заключението на която се установява, че пазарната стойност на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], към датата на извършване на търга е в размер на 563 472 лева, а към 13.4.2022 г. е в размер на 698 533 лв. За периода от 27.7.2019 г. до 27.10.2021 г. средно месечния наем за апартамент и гаража възлиза на 63 233,53 лв.

Видно от препис-извлечение от акт за смърт, П. С. П. е починал на 25.10.2021 г.

По делото се събраха гласни доказателства като бяха разпитани като свидетели С. Г. – лице, живеещо на семейни начала с ищеца от 2017 г. и Л. С. – майка на ищеца.

От показанията на С. Г. се установява, че продажбата на имуществото се отразила шокиращо на ищеца. Изпаднал в много тежка депресия, спрял да излиза навън и да се среща с приятели, започнали са здравословни проблеми, получил екземи по цялото тяло, които все още се появяват, вдигал кръвно и пие лекарства. Отношенията с родителите му се развалили, до ден днешен сестра му не му говори и го обвинява за смъртта на баща им, който се е опитал да се натрови, когато разбрал че ще се продават имотите, и си отишъл без време. Ищецът изпитва огромна вина за смъртта на баща си.

Свидетелката Л. С. сочи, че ищецът бил съсипан. Съпругът ѝ (баща на ищеца) понесъл много тежко известието за продажбата на имота им и направил опит за самоубийство – натровил се с газ, след като разбрал че ще има продажба на апартаментите. Е. тежко понесъл инцидента с баща му. Чувства се много виновен. Връзките му със семейството се разпаднали, всички са разочаровани от Е.. Наложило се да го водят по кардиолози, отслабнал неимоверно, започнали обривите и не може да се излекува.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са обективно и субективно съединени искове, предявени от Е. П. С. срещу Национална агенция по приходите, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от общо 638 006,47 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди в следствие на незаконосъобразни действия по принудително изпълнение на публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

Настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск му е подсъден, с оглед правилата за местната подсъдност, посочена в чл. 7 ЗОДОВ, а същият е и допустим за разглеждане по реда на ЗОДОВ. Поради изложеното настоящия съдебен състав приема, че искът следва да бъде разгледан по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица

могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някои от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

От така изложеното, съдът приема, че първият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпроса за пасивната процесуална легитимация на ответника по този иск. За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл. 203 АПК, следва незаконосъобразния акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен иска. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия. Искът е предявен срещу Националната агенция за приходите, а незаконосъобразните действия, от които се претендират вредите са извършени от публичен изпълнител при ТД на НАП -С.. В този смисъл по исковата претенция, именно конституирания ответник е юридическото лице пасивно легитимирано да отговаря за причинените на ищеца вреди от твърдяните незаконосъобразните действия.

Една от предпоставките, които следва да се изследва е налице ли е незаконосъобразен административен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган на власт.

Ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди от отменено действие на публичен изпълнител при ТД на НАП - С., обективирано в Съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С 190022-111-0001707/ 4.6.2019 г. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., а именно провеждане на търг с тайно наддаване за апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], което е отменено с Решение № 5881/11.10.2019 г. и Допълнително решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. по описана АССГ. Неимуществените вреди също претендира да са преживени от посоченото незаконосъобразно действие, както и от публичната продажба на апартамент № 6, находящ се в [населено място], район Т., [улица], вх. А, ет. 2.

Иимуществените вреди, които претендира са два вида. От една страна

претендира да е претърпял вреда, тъй като имотът е продаден на по-ниска от пазарната цена, а от друга страна е бил лишен от възможността да ползва имота за периода след въвода във владение – 27.7.2019 г. до 27.10.2021 г.

Съдът приема, че безспорно по делото се доказва, че за публични задължения на ищеца, срещу него е образувано изпълнително дело. По изпълнителното дело са наложени възбрани на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], собственост на ищеца и на апартамент № 6, находящ се в [населено място], район Т., [улица], вх. А, ет. 2, собственост на ищеца към датата на налагане на възбраната, по силата на договор за дарение. Търгът по отношение на апартамент № 4 и гараж № 3 е проведен на 4.7.2019 г. и е приключил с обявяване на купувач, с предложена цена 377 000 лв., за което е съставен протокол за провеждане на таен търг от 4.7.2019 г. С Постановление за възлагане изх. № С190022-091-0000520/11.7.2019 г., имотите са възложени на обявения купувач за предложената от него цена. Купувачът е въведен във владение на 24.7.2019 г. На 26.6.2019 г. е проведен търга за апартамент № 6. Обявен е купувача за предложената от него цена в размер на 167 777,00 лева. Имотът е възложен с постановление за възлагане и е извършен въвод във владение на купувача, на 16.7.2019 г. Апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2 към датата на извършване на продажбата е бил собственост на П. и Л. С., родители на ищеца, поради отмененото дарение, както се посочи по-горе.

Безспорно е и, че провеждането на търг с тайно наддаване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], обективизирано в съобщението за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С 190022-111-0001707/4.6.2019 г., след оспорване пред АССГ, е отменено с Решение № 5881/11.10.2019 г., допълнено с Решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. по описа на АССГ.

Също безспорно се установява, че ищецът е поискал от публичния изпълнител да отпише задълженията на Е. П. С., тъй като същите са погасени по давност. Постановен е отказ за това с разпореждане от публичния изпълнител, потвърдено с решение на директора на ТД на НАП - С.. Същото е отменено с влязло в сила Решение № 7148/21.11.2019 г., поправено с Решение № 299 от 14.1.2020 г. по адм. дело № 7752/2019 г. по описа на АССГ, с което е установено, че считано от 29.5.2019 г. е преклудирана възможността на държавата да събере вземанията по данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г. поради изтичане на срока по чл. 171 ал. 2 от ДОПК.

Следва да бъде уточнено, че под действия и бездействия, като основание за търсене на отговорност по реда на ЗОДОВ, следва да се разбират фактически такива, тъй като правните действия водят до издаването на актовете или до формиране на мълчалив отказ за издаване на акт. Т.е., при всички случаи, за да подлежат на обезщетяване действията и бездействията на администрацията, следва същите да нямат за последица издаването на административен акт. Легално определение на термина "действие", респективно "бездействие", липсва в нормативната уредба, но под "действие" следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или

длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба. Незаконосъобразни действия или бездействия на административен орган или на длъжностно лице могат да бъдат само фактическото /или материално/ действие, което се предприема без правно основание – нормативен или административен акт, бездействие, изразяващо се в неизвършване на фактическо действие, което органът или длъжностното лице са задължени да извършат по силата на закон или бездействие на административен орган или на длъжностно лице по негово задължение, пряко произтичащо от нормативен акт. Незаконосъобразно действие по смисъла на ЗОДОВ не може да юридическо /или правно/ действие. Незаконосъобразното правно действие е незаконосъобразен юридически акт, който или е незаконосъобразен административен акт, или е сделка по смисъла на гражданското право, осъществена от държавен орган. Юридическите действия трябва предварително да бъдат отменени като административни актове, за да е допустимо сезирането на съда на посоченото основание. В този см. Решение № 14832 от 7.12.2009 г. по адм. дело № 3368/2009 г., III отделение на ВАС, Решение № 14980 от 16.11.2011 г. по адм. д. № 7446/2011 г., III отделение на ВАС, Определение № 7513/20.6.2008 г. по адм. дело № 7367/2008 г. по описа на ВАС, III отделение и др.

С оглед изложеното по-горе относно правната рамка на търсената обезвреда и установените факти, съдът приема исковата претенция за **частично основателна**.

Публичните вземания за данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г., за принудителното събиране на които са предприети действия от страна на публичен изпълнител П. К. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., провеждане на търг с тайно наддаване за апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2 – собственост на родителите на ищеца към датата на продажбата, на 26.6.2019 г., и на 4.7.2019 г. провеждане на търг с тайно наддаване за апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], са били погасени към 29.5.2019 г. поради изтичане на т.нар. „абсолютна погасителна давност“ по чл. 171 ал. 2 от ДОПК. Това е факт, установен с влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 7752/2019 г. по описа на АССГ. Това фактическо установяване, въпреки оспорването на ответника, не може да не се съобрази и да се игнорира. Съдебното решение, доколкото същото е влязло в сила, е задължително за страните и съдът следва да го вземе предвид при произнасяне по искането за обезщетяване на настъпилата вреда. Това е следвало да стори и ответника, след влизане в сила на решението. Съгласно чл. 173, ал. 2 от ДОПК, за срока по чл. 171, ал. 2 от ДОПК публичният изпълнител е длъжен да следи и служебно да отпише вземанията след изтичането на давностния срок, като за целта не е необходимо искане за това от заинтересованото лице.

Предприемането на действия по принудително изпълнение на вземанията за данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., след изтичането на срока по чл. 171 ал. 2 от ДОПК, е

извършено при липса на правомощия за публичния изпълнител и в нарушение на общия принцип за законност, закрепен в чл. 2 ал. 1 от ДОПК. Поради това всички актове, издадени от публичния изпълнител във връзка с проведените търгове с тайно наддаване на 26.6.2019 г. и на 4.7.2019 г., а именно постановленията за възлагане и въводите във владение в имотите, находящи се в [населено място] на [улица] и на [улица], са издадени от некомпетентен орган, при липса на времева компетентност и са нищожни. Съгласно чл. 149 ал. 5 АПК административните актове могат да бъдат оспорени с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Поради това неоснователни са възраженията на ответника за недопустимост на оспорванията на ищеца на постановленията за възлагане и извършените въз основа на тях въводи във владение.

От изложеното следва извода, че при наличие на законово задължение на органа, съгласно чл. 173, ал. 2 от ДОПК, да следи и отпише вземанията след изтичането на давностния срок, всяко едно предприето действие, в това число насрочването на провеждане на търг с тайно наддаване, извършване на продажбата, възлагането и въвода във владение, след 29.5.2019 г., е незаконосъобразно. Само на това основание, всички действия по изпълнителното дело № 3844/2006 г. на публичен изпълнител, са незаконосъобразни. Това са и двете проведени публични продани на апартамент № 4 и гараж № 3 и апартамент № 6, както и възлагането на тези имоти и въвода във владение на обявените за купувачи.

Освен това, на самостоятелно основание, постановлението за възлагане и въвода във владение на лицето, обявено за купувач на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], са издадени при отменено действие на публичен изпълнител П. К., обективизирано в съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С 190022-111-0001707/4.6.2019 г., с влязло в сила решение, а именно насрочването на търга с тайно наддаване.

Търгът с тайно наддаване за апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, пък е незаконосъобразен на самостоятелно основание, тъй като е проведен на 26.6.2019 г., т.е. след издаване на разпореждане № С190022-137-0005288/4.6.2019 г. на публичен изпълнител П. К., с което е отказано прекратяване поради изтекла погасителна давност събирането на вземания за данък върху доходите на физически лица по Декларация № 2210Н235/14.4.2007 г., което разпореждане е отменено с влязло в сила Решение № 7148/21.11.2019 г., поправено с Решение № 299 от 14.1.2020 г. по адм. дело № 7752/2019 г. по описа на АССГ.

Съгласно чл. 267 ал. 3 във връзка с чл. 267, ал. 2, т. 3 от ДОПК при отмяна на действие, делото се връща на органа, извършил отмененото действие и изпълнителното дело започва от отмененото действие, като всички последващи отмененото действие актове, по силата на цитираната правна норма, следва да се извършат отново, при съобразяване с дадените в съответния правораздавателен акт указания.

В конкретния случай, по силата на издадените от публичен изпълнител П. К. постановления за възлагане, имотите са възложени на трети добросъвестни лица. Съгласно чл. 246, ал. 8 ДОПК, собствеността преминава върху купувача

от датата на постановлението за възлагане. Съгласно нормата на чл. 239, ал. 2 от ДОПК, купувачът става собственик на продадената недвижима вещ, ако тя е била собственост на длъжника. Налице е колизия между правата на третите лица, придобили правото на собственост върху имотите по силата на издадените от публичния изпълнител постановления за възлагане и правата на ищеца за защита от незаконосъобразни действия на публичния изпълнител. За решаване на тази колизия следва да се приложи по аналогия даденото от ОСГТК на ВКС тълкуване в т.1 от Тълкувателно решение № 4/2017 г. по тълкувателно дело № 4/2017 г. по описа на ОСГТК на ВКС, съгласно което при възлагане на имот на трето лице по искане на привиден кредитор на основание чл. 433 ал. 5 от ГПК, постановлението за възлагане поражда вещнопрехвърлителен ефект, а привидния кредитор дължи на длъжника всичко, получено от тази публична продажба, както и обезщетения за претърпени вреди от незаконосъобразното изпълнение.

Следователно доколкото не е доказано купувачите да са недобросъвестни, те са придобили правата на собственост върху продадените на търг имоти и не дължат обезвреда на предишните собственици. Не е възможно и връщане на имотите, конкретно апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], след отмяната на действията по насрочването на търга, предвид изложеното по-горе относно колизията на права.

В този и смисъл за ищеца е настъпила имуществена вреда, тъй като продажбата на имотите апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], от публичния е незаконосъобразна, поради изложеното, в следствие на което ищецът е бил лишен от право на собственост върху собствения му имот.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че са налице незаконосъобразни действия на публичен изпълнител при ТД на НАП - С., изразяващи се в извършване на публична продажба на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица] /отменена по съдебен ред/ и апартамент № 6, находящ се в [населено място], район Т., [улица], вх. А, ет. 2, възлагане на имотите и въвод във владение на обявените за купувачи. Тези изброени действия съдът приема, че са фактически такива, тъй като извършването им не води до издаването на административен акт. Действията са незаконосъобразни, тъй като са извършени след като задълженията, за погасяването на които са продадени имотите, са били погасени по давност към датата на извършването им. Налице е и имуществена вреда за ищеца от продажбата на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], тъй като ищецът е бил лишен от право на собственост върху собствения му имот.

Настоящият съдебен състав приема, че е налице пряка причинно-следствена връзка между посочените по-горе незаконосъобразни действия и настъпилата вреда. Доколкото продажбата на имотите /апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица]/ от публичния изпълнител е била извършена принудително, без да е налице воля от страна на ищеца да продава имотите към 4.7.2019 г., то безспорно е налична връзката между извършената продажба и излизането на имота от патримониума на ищеца.

С оглед формулиране на исковата претенция за обезвреда на имуществената

вреда, съдът намира че за определяне размера на реално претърпяната имуществена вреда, следва да се вземе предвид реалната пазарна стойност на имота към днешна дата, която сума ищецът би получил ако сам беше продал апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица] или пък, която би му била необходима да заплати към същата дата за придобиване на имоти с подобни на продадените от публичния изпълнител характеристики. От тази стойност следва да се приспадне възстановената с Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221720010035-004-001/4.8.2021 г. главница в размер на 455 014,00 лв. От приетото заключение на приетата по делото съдебно-оценителна експертиза, което съдът кредитира, е видно, че пазарната стойност на имотите към датата на изготвяне на експертизата – 13.4.2022 г. е 698 533 лв., т.е. претърпяната от ищеца имуществена вреда е в размер на 243 519 лева. Въз основа на изложеното искът за имуществени вреди следва да бъде уважен до размера на 243 519 лева. Искът до пълния предявен размер от 255 861,61 лв. съдът ще отхвърли като неоснователен.

Освен реалната имуществена вреда, която е претърпял ищеца от продажбата на имота, същият е претърпял и вреда под формата на пропуснати ползи, тъй като е бил лишен от възможността да ползва имота си. Искът за обезщетение за пропуснати ползи от лишаването на ищеца от правото му да ползва апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], за периода от 27.7.2019 г. до 27.10.2021 г., съдът намира също за основателен. От изявленията на ответника в писмения отговор се установява, че с Протокол, изх. № С190022-115-0000184/24.7.2019 г. лицето, обявено за купувач е въведено във владение в имотите на [улица], на 27.7.2019 г. Следователно в периода на претенцията от 27.7.2019 г. до 27.10.2021 г. ищецът е бил лишен от правото да ползва имотите, като това е в пряка причинно-следствена връзка от извършените от публичния изпълнител незаконосъобразни действия. Размерът на обезщетението за лишаване от ползване на имотите за посочения период се изчислява на база средната пазарна наемна цена, която видно от приетото допълнение към оценителната експертиза, е в размер на 63 233,53 лева. Ето защо искът за обезщетение за вреди следва да се уважи до размер 63 233,53 лв., а в останалата част до пълния предявен размер от 82 144,86 лв. следва да се отхвърли като недоказан.

За пълнота на изложението следва да се добави, че цитираното от ответника Тълкувателно решение № 3/12.12.2012 г. на ОСГТК на ВКС е неприложимо в хипотезата на обезщетение за пропуснати ползи от непозволено увреждане, доколкото същото се отнася до доказване на вреди под формата на пропуснати ползи произтичащи от забавено изпълнение на задължение по договор за изграждане на обект.

По иска за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразните действия на публичен изпълнител П. К. – провеждане на търгове с тайно наддаване съдът намира следното:

Незаконосъобразните действия по принудително изпълнение, извършени от публичен изпълнител П. К. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., а именно продажба чрез търг с тайно наддаване на

недвижим имот, собственост на родителите на ищеца, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, проведена на 26.6.2019 г. и продажба чрез търг с тайно наддаване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], сами по себе си имат за последица претърпяване на негативни изживявания. Неимуществените вреди се отнасят до емоционалния живот на пострадалия и включват физическите и моралните страдания, предизвикани от действията на други лица. Не всяко увреждане обаче е релевантно, а само онова, което се характеризира с продължителност и по-висока степен на интензивност. Именно такава степен на увреждане бе установена по делото от разпита на свидетелите, които съдът цени като последователни, хронологично подредени и логични. Същите се базират на непосредствени впечатления от възприятията на ищеца и пресъздават претърпените болки и страдания от ищеца, започнали след съобщенията за насрочване на публичната продажба, които продължават и до днес (приблизително три години). Ищецът търпи тежки морални болки и душевни страдания, които трудно биха могли да намерят материално отражение. Чувството за вина за инцидента с натравянето на баща му, както и за загубата му, е тежка психическа травма, неизменно съпътствана от интензивни и продължителни негативни емоционални преживявания, които ще продължат и занапред. Влошени са отношенията му с другите членове на семейството, сестра му все още не му говори и го обвинява за всичко случило се с баща им. Ищецът живее в изолация, изпитва силно чувство на вина и срам.

Конкретният размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди следва да бъде определен при условията на чл. 52 от ЗЗД, приложим във връзка с §1 ЗР на ЗОДОВ. Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД – по справедливост от съда. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. В този смисъл съдът съобрази продължителността на търпяните неимуществени вреди /около три години/, степента на тежест на вредите, като с най-голямо влияние е чувството на вина за опита за самоубийство на баща му, както и последвалата му смърт, обстоятелството, че това чувство ще продължи да бъде изпитвано още дълъг период от време, тъй като смъртта на родителя е необратима, възрастта на ищеца, общественото му положение. Заместващото обезщетение представлява парично право, като неговата обезщетителна функция е насочена към получаване на имуществени блага, чрез които да бъде морално удовлетворен пострадалият, като емоционално да бъдат потиснати изживените неблагоприятни последици от причинените му болки и страдания. При така установените емоционални и физически болки и страдания съдът намира, че справедливият размер на обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди възлиза на 70 000 лева. Следователно предявеният иск за неимуществени вреди следва да бъде

уважен до размера на 70 000 лв., а за останалата част до пълния предявен размер от 300 000 лева да бъде отхвърлен като неоснователен.

Основателно, съобразно предвиденото в т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.4.2004 г. по Тълкувателно дело № 3/2004 г. по описа на ВКС ОСГК се явява искането за присъждане на законна лихва върху обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди от датата на предявяване на иска – 14.12.2021 г., до окончателното погасяване на задълженията.

Предвид основателността на исковата претенция, съдът следва да разгледа и възражението за изтекла погасителна давност за част от имуществените претенции, направено от ответника. Погасява се по давност само съществуващо вземане, поради това и възражението следва да бъде разгледано. Възражението на ответника за изтекла погасителна давност по отношение на претенциите за обезщетение на вредите е неоснователно. В разпоредбата на чл. 110 от ЗЗД е предвидено, че с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. В случая специален и различен от този петгодишен срок няма. Съгласно чл. 114 ЗЗД давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Изискуемостта на вземането за обезвреда от незаконосъобразни действия, бездействия и актове на администрацията, настъпва с влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им /т.4 на ТР 3 от 22.4.2005 г. по т. гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС/. Т.е. в конкретния случай част от вземанията на ищеца са възникнали с отмяната на търг с тайно наддаване за апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица] с Решение № 5881/11.10.2019 г., допълнено с Решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. по описа на АССГ. А друга част, с извършване на незаконсъобразните действия, касателно публичната продан на апартамент № 6, находящ се в [населено място], район Т., [улица], вх. А, ет. 2, на 26.6.2019 г., възлагането на имотите с постановлението за възлагане изх. № С190022-091-0000520/11.7.2019 г. за апартамент № 4 и гараж № 3 и въвода във владение за същите имоти, извършен на 24.7.2019 г. Т.е., вземането на ищеца за обезщетение за претърпени имуществени вреди е възникнало съответно 11.10.2019 г., 26.6.2019 г. и на 24.7.2019 г. и 16.7.2019 г. Към датата на предявяване на иска – 14.12.2021 г. не е изтекла предвидената в закона обща петгодишна погасителна давност. Ето защо възраженията на ответната страна за изтекла погасителна давност следва да се оставят без уважение.

Втората група незаконсъобразни действия не са оспорвани пред съд и съответно не са отменени, поради което и следва да бъдат обявени за незаконсъобразни в настоящия процес, поради изложените по-горе съображения за погасяване на вземането по давност още преди насрочване на търговете. Т.е., след изтичане на давността, за която органа следва да следи служебно, предвид разпоредбата на чл. 167 ДОПК, незаконсъобразни са всички извършени действия. В този смисъл и предвид на това, че незаконсъобразността на действията и бездействията подлежи на доказване в производството по ЗОДОВ, същите следва да бъдат обявени за такива.

Съдът намира за основателен иска на ищеца за обезщетяване на имуществени вреди в размер на 243 519 лева, представляващи реално претърпени вреди от продажбата на апартамент № 4 и гараж № 3, собственост на ищеца. Искът до пълния предявен размер от 255 861,61 лв. следва да се отхвърли като неоснователен. Следва да се уважи иска в размер на 63 233,53 лв., представляващи пропуснати ползи от невъзможността имота да се ползва от неговия собственик, като до пълния предявен размер от 82 144,86 лв. следва да се отхвърли като недоказан. Относно иска за претърпени неимуществени вреди искът е основателен за сумата от 70 000 лв., а за останалата част до пълния предявен размер от 300 000 лева да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца се дължат разноски, съобразно уважената част от исковата претенция. Ищецът претендира разноски в общ размер 530 лв., представляващи платен депозит за изготвяне на оценителна експертиза и платена държавна такса, като не предявява претенция за адвокатско възнаграждение. Искането е направено своевременно. Съгласно чл. 10 ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответникът да заплати на ищеца разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените от него разноски по производството и заплатената държавна такса, но съразмерно с уважената част на иска, т.е. в размер на 313,26 лева.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такива му се дължат, съобразно отхвърлената част от иска. При определяне на размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, както и правната и фактическата сложност на делото, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 200 лв., тъй като делото е със средна правна и фактическа сложност спрямо делата от този вид. Това възнаграждение следва да бъде редуцирано съобразно отхвърлената част от иска и същото е в размер на 81,79 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 ал. 1 ЗОДОВ, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21 състав

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНИ, извършените от публичен изпълнител П. К. действия по възлагането на недвижими имоти с Постановление за възлагане № С190022-091-0000520/11.7.2019 г., както и извършения на 24.7.2019 г. въвод във владение на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица].

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА, извършената от публичен

изпълнител по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., на 26.6.2016 г. продажба чрез търг с тайно наддаване на имот – апартамент № 6, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. П. С., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], бул. С. шосе, комплекс Градина, [жилищен адрес] сумата от 243 519,00 /двеста четиридесет и три хиляди петстотин и деветнадесет/ лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на незаконосъобразни действия от публичен изпълнител П. К. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., изразяващо се в провеждане на търг с тайно наддаване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се на адрес [населено място], [улица], отменено с Решение № 5881/11.10.2019 г., допълнено с Решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. по описа на АССГ, считано от датата на търга 4.7.2019 г. до подаване на исковата молба, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 14.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 243 519,00 лева до пълния предявен размер от 255 861,61 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. П. С., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], бул. С. шосе, комплекс Градина, [жилищен адрес] сумата от 63 233,53 /шестдесет и три хиляди двеста тридесет и три лева и петдесет и три стотинки/ лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати полза за лишаването му от правото на ползване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се в [населено място], [улица], за периода от 27.7.2019 г. до 27.10.2021 г., в резултат на незаконосъобразни действия от публичен изпълнител П. К. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., изразяващо се в провеждане на търг с тайно наддаване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се на адрес [населено място], [улица], отменено с Решение № 5881/11.10.2019 г., допълнено с решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. на АССГ, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 14.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 63 233,53 лева до пълния предявен размер от 82 144,86 лева като неоснователен.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. П. С., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], бул. С. шосе, комплекс Градина, [жилищен адрес] сумата от 70 000 /седемдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди болки и страдания, за периода от 26.6.2019 г. до датата на подаване на исковата молба, в резултат на незаконосъобразни действия от публичен изпълнител П. К. по изпълнително дело № 22060003844/2006 г. по описа на ТД на НАП - С., изразяващо се в провеждане на търг с тайно наддаване на апартамент № 4 и гараж № 3, находящи се на адрес [населено място], [улица], отменено с Решение № 5881/11.10.2019 г., допълнено с Решение № 6952/15.11.2019 г. по адм. дело № 7749/2019 г. по описа на АССГ, и продажба чрез таен търг, извършен на 26.6.2019 г., на

апартамент, собственост на родителите на ищеца, находящ се на адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 14.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 70 000 лева до пълния предявен размер от 300 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. П. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], бул. С. шосе, комплекс Градина, [жилищен адрес] сумата от 313,26 лева, направени по делото разноси, съобразно уважената част от исковата претенция.

ОСЪЖДА Е. П. С., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], бул. С. шосе, комплекс Градина, [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сумата от 81,79 лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението му до страните.

СЪДИЯ: